

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEJELNIK HETENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlevéltár (városház,
földszint 7. sz. Ide küldendők
a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. Ide küldendők
az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Főispáni beiktatás.

Tegnap ment végbe Hajdu vármegye és Debreczen sz. kir. város főispánjának: *Domahidy Elemérnek* ünnepélyes beiktatása, előbb a vármegyénél, aztán városunk közgyűlési termében. Az ünnepség fényét és rendjét nem homályosította el semmi árnyék és nem zavarta semmi bántó hang. Ennek okát, jóllehet különböző politikai pártokhoz tartoznak a törvényhatósági bizottsági tagok, abban találjuk, hogy az új főispán kineveztetése minden körben örömet és meglepetést keltett. Ismerjük a multból, midőn ugyancsak főispán volt; ismerjük és becsüljük tudását, tehetségét, ezen állásra való rátermettségét és azt a rokonszenvet, melyet városunk iránt érez. Elmondhatjuk tehát bizvást jó lélekkel, átértett reménységgel, hogy jövő működése hasznára lesz városunknak és mi megtaláljuk Benne, személyében azt a férfit, aki közügyeinknek előmozdítója, törekvéseinknek jóakaratu barátja és minden vonalon történő haladásunknak támogatója lesz.

A személyét övező szeretet és tisztelet igen meleg érzésekben nyilvánult meg a beiktató közgyűlésen és régen láttunk olyan népes beiktató ünnepséget, mint tegnap. A közgyűlésen nemcsak a törvényhatósági bizottsági tagok jelentek meg nagy számban, hanem a vendégek diszes sorában ott láttuk vármegyénk és városunknak előkelőségeit és a vidék küldötteit, akik egyenlő nagyrabecsüléssel jöttek el, hogy üdvözöljék Domahidy Elemért, akit a kormány bizalma városunk törvényhatóságának élére helyezett és akinek személyében a kormány bizalma a debreczeniek közóhajtásával teljesen megegyezett. —

A közgyűlésen a bizottsági tagok nagy számban jelentek meg. Ott láttuk Szatmármegye képviselőjében Domahidy Istvánt, Kovács Jenőt, Jékey Lászlót, Péchy Lászlót, Kende Zsigmondot, Galgóczy Árpádot, Domahidy Pált, Csaba Adorjánt, Luby Zsigmondot, Péchy Pétert, Nemestóti Szabó Antalt, Domokos Lászlót, Domokos Andort, Kovách Sándort, Maróthy Sándort és báró Perényi Pétert, továbbá Hajduvármegye küldötteit, a különböző vallásfelekezetek főpapjait és küldöttségét, a helyben állomásozó cs. és kir. katonai tisztikart, a kir. ítélőtáblát, kir. törvényszéket és az állami hivatal vezetőit stb. stb.

Ezeknek előre bocsátásával a következőkben számolunk be a városunk közgyűlési termében lefolyt beiktató diszkyűlésről:

Kovács József polgármester megnyitván a közgyűlést, a következő beszédet intézte a bizottsági közgyűléshez:

Tek. Közgyűlés! (Éljenzés. Halljuk! Haljuk!)

Köztudomásu tény az, hogy országunk nagy erkölcsi s anyagi kárára, alkotmányos, vagy helyesebben mondva, politikai életünk hosszú idő óta válsággal küzd. (Ugy van!)

E válságból kibontakozásra irányzott törekvés az, amely szükségessé tette, hogy e mai rendkívüli közgyűlésre összejyjünk.

Az Ő felsége által e válságos helyzetben kinevezett új kormány szükségesnek látta, hogy városunk s Hajdu vármegye élére állított előbbi főispánunk emez állásától felmentessék s helyére új főispán neveztesse ki, s ez megtörtént, a vonatkozó leiratokat kell kihirdetnünk s az új főispánt állásába beiktatnunk.

Közgyűlésünknek ez az egyedüli teendője.

Amidőn tehát tisztelettel jelentem, hogy közgyűlésünket az új főispán, Domahidy Elemér ur kívánatára s Hajdu vármegye alispánjával egyetértőleg a szabályoknak s eddigi gyakorlatnak megfelelőleg úgy hívtuk össze, hogy a főispáni beiktatás előbb Hajdu megyénél történjék meg — és ez a mai napon már meg is történt; — amidőn jelentem továbbá, hogy ezen közgyűlésünkre kihirdetés által a város közönségét, a szomszédos törvényhatóságokat s a helybeli hatóságokat, testületeket is meghívtuk; van szerencsém tisztelettel üdvözölni a törvényhatósági bizottság megjelent tagjait, a hatóságok megjelent képviselőit, valamint az érdeklődő diszes közönséget s a közgyűlést megnyitottnak jelentem ki. (Éljenzés. Taps.)

...Most pedig tárgysorozatunk szerint először a Weszprémy Zoltán volt főispán felmentésére vonatkozó leirat fog felolvasatni.

Ezután *Vecsey Imre főjegyző* felolvassa a Weszprémy Zoltán volt főispán felmentését és a tanács javaslatát.

Kovács József polgármester: Kérem a határozati javaslat elfogadását. (Elfogadjuk! Elfogadjuk!)

juk!) A határozati javaslatot elfogadottnak jelentem ki.

Következik a második pont.

Vecsey Imre főjegyző: felolvassa a Domahidy Elemér kinevezését.

Kovács József polgármester: Méltóztatnak ezt is tudomásul venni? (Igen!) Határozatilag kimondom. Ezek után pedig az következik, hogy a kinevezett főispán az üléstermünkbe behívassék és itt beiktattassék. Méltóztatnak talán beleegyezni abba, hogy erre nézve küldöttség kéressék fel, amely őt ide behívna. A küldöttség tagjaiul Szilágyi Imre ur vezetése alatt: dr. Bruchner Ernő, dr. Irinyi István, Tóth István, Fried Emil, Vecsey Zoltán és Polgári József urakat kérem fel. Megjegyezni kívánom, hogy a főispán ur a városháza épületében tartózkodik, azt hiszem pár pillanat múlva itt lehet. Ennélfogva az ülést nem függesztem fel, csupán szíves türelmüket kérem pár pillanatra;

[Domahidy Elemér főispán megjelenik. (Lelkes éljenzés és taps.)]

Kovács József polgármester: Méltóságos Uram! Üdvözlöm Méltóságodat közgyűlésünknek egyik tagját, aki most már nem mint egyszerű törvényhat. biz. tag, hanem mint Debreczen sz. kir. városának főispánja jelent meg ebben a teremben. Szükségtelen kijelentenem, hogy főispánná történt kinevezését közgyűlésünk örömmel vette tudomásul. (Élénk éljenzés.)

Következik, hogy Méltóságod tegye le a hivatalos esküt és a továbbiakra nézve intézkedjék.

Az eskü szövegét főjegyző ur lesz szíves olvasni.

(Vecsey Imre főjegyző az eskü mintát olvassa. A jelenlevők felállanak.)

Kovács József polgármester: Méltóságos főispán ur! A hivatali eskü letételével jogosítva van Méltóságod a főispáni jogokat gyakorolni és a vele járó kötelességeket teljesíteni. Amidőn tehát már most a közönség és a városi tisztikar részéről, ily minőségében üdvözlöm és kívánom, hogy hazafias működéséhez adjon az ég Méltóságodnak erőt, egészséget, — kérem méltóztassék az elnöki széket elfoglalni és az ülést tovább vezetni. (Lelkes éljenzés és taps.)

Domahidy Elemér főispán: (Halljuk! halljuk! Éljenzés, taps.) Tek. törv.- hat. biz. közgyűlés! Alattvalói hódolattal engedve felséges Urunk, királyunk rendelkezésének, szíves készséggel véve figyelembe a Debreczen város nagy közönségének megnyilvánult közhangulatát, — ismét itt állok e helyen, ahonnan ezelőtt 4 évvel, őszintén megvallom, sajnálattal távoztam. Sajnálattal és saját magammal elégedetlenül távoztam e helyről, nem azért, mintha a főispáni állás hatalmi pozícióját sajnáltam volna itt hagyni, — nem azért, mintha e diszes állással kapcsolatos megkülönböztetett kiváltságos megtiszteltetést, előnyös helyzetet, vagy talán vagyoni hasznát esett volna nehezemre itt hagyni: hanem sajnálattal távoztam azért, mert azon rövid két évi időre terjedő főispánságom ideje alatt e nemes városnak, közérdekeinek a javára alig valami, talán mondhatom, semmit

közre nem működhettem s azok érdekében nem munkálkodhattam.

Itt állok e helyen ismét tek. törvényhatósági bizottsági közgyűlés! Azon szilárd elhatározással, hogy pártatlan, részrehajlatlan törekvésemben a kötelesség és a tudás érzetével és ennek megvalósítására irányított akarattal felajánlom e törvényhatóságnak, e nemes városnak csekély tudásomat, csekély képességeimet, de lelkes és annál lelkismeretesebb buzgóságomat.

Midőn a város közügyeinek kormányzatát ez alkalommal átveszem, egy belső, szigorú mérlegelés által előállított és beismert tudatról kell zámot adnom, t. i. hogy egyedül az én szellemi erőmet, az én csekély képességemet és tudásomat ezen helynek méltó és eredményes betöltésére elegendőnek nem tartom.

Midőn a magas felszólításra meggondolás, teljes magamba szállás után mégis vállalkozni merem, arra nem a könnyelmű elhatározás, nem a kitüntetésnek csábja ingerelt, hanem, — dacára a nehéz helyzetnek, — a megfontolás és belső lelki vizsgálódás alatt előállított biztató és talán nem csaló körülmények érlelték meg elhatározásomat, hogy merészebb legyek, mintsem képességeim csekélyisége, amelyek nehéz feladatom betöltésére vállalkozásomat indokoltá tették.

Köteles nyíltsággal kell kijelentenem, miszerint kötelességemnek tartom, hogy mintegy belevezessem lelkivilágomba az igen t. közgyűlés tagjait. Mert azon feladatokat, amelyekre vállalkoztam, csak úgy oldhatom meg, ha a tek. törv.- hatósági biz. közgyűlés és e város tisztikarával együttesen működhetek.

Tek. Közgyűlés! Ha az én kevés erőm, de az én sok akaratom egybe forrhat e város minden tényezőjének erejével és összeforrhat e város egyesített nagy akaratával, akkor én nem kétlem azt, hogy e város végtére boldogulni fog, fejlődhet és virágozhat, s nem kételkedhetem abban, hogy nagy eredményeket érünk el! (Éljenzés.)

Megkönnyítette feladatomat, hogy ami a magas felszólítás által elém tüzetett, az nem volt és nem is lehetett más, mint a jognak oltalma és a törvényes, méltányos igazságnak helyes alkalmazása, önkormányzatunknak és főként közigazgatásunknak felügyeleténél és ellenőrzésében.

Továbbá nagy mértékben hozzá járult elhatározásomhoz, — bármily nagy és nehéz feladatok várnak is reám, — azon principiumok, hogy a közéleti tevékenységnek nem a már nyert hatalom képezi a forrását, hanem igenis a törvényhatóság közönségeinek szeretete, becsülése és támogatása. (Ugy van! ugy van! Éljenzés.)

Miután pedig a törv.- hat. biz. közgyűlésnek igen tisztelt tagjai, — akik között az utóbbi időben mint közkatona szerencsém volt helyet foglalni, — tapasztalatom szerint mindannyian tette kész és tette képes egyének, — én azt gondolom, hogy megvalósíthatjuk azon nagyfontosságú és nehéz célokat s feladatokat, amelyek előttünk állanak, még pedig a város nagy közönségének teljes és osztatlan megnyugvására.

Elhatározásom indító okainak őszinte és nyílt

feltárása után kötelességemnek vélem, hogy épen ilyen őszintén és nyíltan nyilatkozzam azon elveimről, amelyek főispáni teendőimben vezérelni fognak a jövőben. (Halljuk! halljuk!)

Politikai magatartásom és politikai gondolkozásomra nézve kevés az, amit mondanom kell, mert hiszen eddigi közéleti szereplésem nyitott könyv a tek. törvényhatósági biz. közgyűlés tagjai előtt. (Ugy van! Ugy van!) És mindannyian tudják azt, hogy politikailag meggyőződésem oda kulminál, hogy hiszen nem a politikai cél, hanem igenis a politikai cél elérésére vezető különböző utak mikénti megfutasása választja el e tekintetben a küzdőket egymástól, mert mindannyian egy politikai célnál kívánunk találkozni és ez nem lehet más, mint a haza üdve. (Éljenzés.) És e nemes versenyben nem szabad nemtelen eszközökkel, nem szabad a gancsvetés eszközével nekünk a küzdelemben menni, hanem mindenki a saját maga tisztességes, becsületes elhatározásával igyekezzen megvédeni a maga politikai álláspontját. Én a magam részéről egész nyíltan, tartózkodás nélkül kijelenthetem, hogy a versenyben soha kivételes eszközökkel, vagy a hatalom eszközével és azt venni nem fogok. (Taps.)

De tek. törvényhatósági biz. közgy., mint egyenrangú és egyenjogú munkása a köznek, igenis elvárom és felkérem a tisztelt közgyűlés általam melyen tisztelt tagjait, hogy az én politikai utam megválasztása, mely egyedül az én meggyőződésem tisztaságának konzekvenciája, mindenki által tiszteletben tartassék és részesítettessék. Városunk kormányzatában ellenőrzési, felügyeleti és főként közigazgatási nagy felelősségemnél fogva nagy feladatok azok, melyek rám nehezdednek. És ezen feladatokat csakis úgy lehetek képes megoldani, hogy ha erre nézve a támogatást, az erkölcsi erőt és a lelkesedést ezen város nagyközönségének expositurája, a törvényhatósági bizottsági közgyűlés és a város tisztikara adja meg.

A város fejlődésére vonatkozó nagy fontosságú feladatoknak, illetve az ezekre vonatkozó intézkedéseknek az alapkövei már előzetesen letettek, sőt a kezdeményezés utáni lépések is már tudomásom szerint megtétettek. Most már ezek végső befejezésére kerül a sor. A tekintetben, hogy ezek mihamarabb befejeztessenek, minden erőmmel közreműködni szándékozom.

Van azonban e városnak egy teljesen jogosult és mindannyiunknak társadalmi, politikai vagy felekezeti különbség nélkül való közös együttes óhajta, amely óhajtnak a létesítéséről és az e téren megindított küzdelemtől lemondani nem fogunk soha! (Halljuk!) Ez az óhajta Debreczen városának: az egyetem létesítése. (Éljenzés, taps.)

Tisztelt közgyűlés! Elhatározásom teljes lelkesültségével, akaratommal, befolyásommal és minden tehetségem latba vetésével e tekintetben a lehetőségig mindent elkövetni szándékozom. (Éljenzés és taps.) És azt hiszem, hogy akkor, amikor e tekintetben az általános hangulat Debreczen városban már több alkalommal megnyilatkozott; amikor azok a nemes, előkelő és ki-

váló egyéniségek, kik e téren a küzdelmet már megindították, — ezek azt abban hagyni nem is fogják, — büszkének, boldognak érzem magamat, ha ezen nagytekintélyű harcosoknak bármily csekély mértékben is segítségükre lehetek. Ha valamikor küzdelemük sikerrel járna és az ő lankadatlan buzgalmuk biztosítaná e magasztos és szent cél elérését, úgy mindenkor büszke leszek arra, hogy ebben csekély személyemnek is — ha bármily kevés mértékben is, — része volt! (Éljenzés.)

Közigazgatásunkban lényegesen megkönnyíti feladatamat az a lelkes és munkás tisztikar, amelyre a közbizalom és közszeretet folytán oda állított polgármesterünkkel együtt (éljenzés) — azt gondolom, — hogy e város ügyeinek intézésében mindenkor számíthatok. (Ugy van! ugy van!)

Remélem, hogy e tisztikaron kívül a törv. hat. biz. közgyűlés hazafias és áldozatkész tagjaiban igazságos és becsületes munkánk teljesítésében mindenkor készséges segítő társakra fogunk találni. (Ugy van!)

A tisztviselő karnak eddig is tapasztalt munkálkodását és tevékenységét a jövőben fokozottabb mértékben kívánom és kérem, hiszen e város törvényhatósága is nagy áldozatkészségével biztosította a tisztviselői karnak anyagi gondoktól való függetlenségét, azért, hogy teljes lélekkel, önfeláldozással és odaadással szolgálják azt a nagy közügyet, amelynek szolgálatába állottak.

Közgazdasági, közegészségügyi, emberbaráti, jótékonyági és más egyéb hasonló működéseknek a terén, a meglevő intézményeinknek fejlesztése tekintetében e város közönségének, e város közszolgálatának munkása kívánok lenni! E város nagy közönségével együtt dolgozva, együtt haladva, e város nagy közönségéhez való csatlakozásával kívánom e nagy feladatokat lehetőleg megoldani, hogy együttesen művelhessük, termékenyíthessük azt a talajt, amely e város lakosságának és népének megélhetését és anyagi jólétét megteremteni van hivatva biztosítani.

Végül, tek. törv. hat. bizottsági közgyűlés! egy kijelentéssel tartozom és ez az, hogy addig kívánok és addig fogok e helyen megmaradni, ameddig e városnak és egyáltalában a köznek hasznára lehetek; ameddig bírom és megszerzem azt a bizalmat, — fent és lent — amely nélkül megbénulna és meddő lenne minden erőfeszitésem és munkálkodásom.

Erőszakot csakis önmagam ellen kívánok alkalmazni, hogy legyőzzem magamat, hogy ha kell! (Lelkes éljenzés.) De mindenesetre meggyőzni kívánom e közgyűlés igen tisztelt tagjait, hogy megfeszített törekvésem egyedül e város és annak közügyei érdekében fog munkálkodni. (Élénk helyeslés.)

Sohasem fogok jönni más fegyverrel, mint egyik kezemben az igazság mérlegével, a másik kezemben a törvények könyvével. E két fegyver alkalmazásával kívánom a város közügyeinek kormányzatát átvenni és tovább folytatni!

Abban az erős reményben és szent hitben, hogy dacára a nehéz helyzetnek, nem lesz a

multé a költőnek az a jelen viszonyokra is alkalmazható szálló igéje, hogy: „Él magyar, áll Buda még!”

Ormán a királyi vár magasba nyuló kupoláján a szent koronával, amelyről az isteni napnak melege és fénye megtört arany sugarakban egyformán árad szét a magas Kárpátoktól a mély Adriáig, a művelt Nyugattól az ébredő Keletig! Amely határok közt a fogalom: „Magyar haza” testté vált, amely testből, a magyar haza földjéből veszi erejét, szívja táplálékát és meríti boldogulását minden, ami magyar.

A munka jegyében, hazámnak és városomnak szeretetében végzem beszédemet és kezdem meg főispáni működésemet, amely működésemhez a tek. törvényhatósági biz. közgyűlésnek nagyra becsült bizalmát, kitüntető támogatását kérve, magamat becses jó indulatukba ajánlva, azon fohással fordulok a Mindenható Istenhez, hogy adjon nekünk kitartást, erőt együttes munkálkodásunkhoz, hogy ezen együttes, közös és becsületes munkálkodásból mentől több áldás fakadjon e város javára! (Éljenzés.)

Szívem egész melegével üdvözlöm a jelen ülésünkön megjelent vendégeket, szívem egész melegével üdvözlöm a tek. törv.-hat. biz. közgyűlés igen tisztelt tagjait, Debreczen város főispáni székét elfoglalva, a folytatólagos közgyűlést megnyitom! (Élénk éljenzés és taps.)

Könyves Tóth Kálmán: Méltóságos Főispán ur! Engem, az én Uramnak öreg, az esztendő k sulya alatt roskadozó szolgáját ért ama fényes kitüntetés, amelyet nem vártam és talán nem is érdemlek meg, hogy Méltóságodat hivatalba lépése alkalmával e helyen mint bizottsági tag törvényhatóságunk nevében üdvözölhetem.

Nehéz feladat ez, megvallom, de könnyűvé teszi rám nézve az, hogy a közhangulatból itélve a legőszintébb rokonszenv tolmácsa lehetek. Őszintén szólva kijelenthetem, amit bizonyosan Méltóságod is kétségen kívül jól tud és jólesően érez, hogy nem párt állásából, de tiszta felhőtelen multjából, kiváló egyéniségéből és főleg városunk iránt élő tettekben nyilvánuló szeretetéből veszik rokonszenvünk gyökérszállai éltető nedvüket.

Magas hivatalát nem úgy foglalja el, mint valami homo novus, akinek a bizalmat csak úgy törlesztésre előlegezzük, nem úgy, mint akihez csak beváltatlan ígéretek szakadozó fonalszállai fűzhetnek, de köztünk töltött multjában láhattuk és remélhattük jövő kormányzásának szilárd bázisát és sokat ígérő garanciáit.

Ösmeretes mindnyájunk előtt, hogy Méltóságod állásfoglalása a multban mi volt. Állásfoglalása igazolta, hogy alkotmányellenes regime közeze lenni nem hajlandó. Ismeretes, hogy ilyenre a multban nem ajánlkozott, hanem visszavonulva, a főispáni állásról lemondott. Ez alkotmányunk iránti törhetetlen ragaszkodásának egyik fényes és kiáltó bizonyítéka volt.

Ezen elvi álláspontjának következménye az, hogy Méltóságodat városunk fejlődésének egyik hathatós tényezője gyanánt üdvözölhetjük e napon és én azt hiszem, mindannyian úgy vagyunk,

hogy nem titkolhatjuk el, miszerint e tekintetben Méltóságod közreműködésétől városunk összes lakossága, egész társadalmunk sokat vár és méltán sokat remél. Senki sem tudhatja jobban, mint Méltóságod, — hiszen közöttünk szintén egyik tevékeny faktor volt, — hogy törvényhatóságunk mostanában mily sok életre való intézmény alapozásához kezdett, nem riadva vissza még a legmesszebb menő áldozatoktól sem. Sajnos azonban, hogy ezen legszebb törekvéseink a létesüléshez közel, — hogy ama banális kifejezéssel éljek, mint valami kátyuba került szekér, megfeneklettek.

Mi lehet ennek az oka, azt ez ünnepélyes pillanatban ne fessegessük. Elég volt erre, mint való tényre utalni ezért, hogy kérve kérjük Méltóságodat, miszerint méltóztassék oda hatni és legyen városunk jogos igényeinek és érdekeinek hatalmas szószólója és ha kell, ezekért küzdve, — legyen bátor előharcos, hogy azok a poros akták börtönükből kikerülve, valahára életre keljenek! (Helyeslés, úgy van, éljenzés!)

A megpróbáltatások szomorú korszakát éljük; ezt eltagadni nem lehet. Mostoha, kedvezőtlen politikai viszonyok sulya alatt roskadozunk. Lázás izgatottsággal, majd fásult közönnyel várjuk, aminek jönni kell. És bizony nem csoda, ha az egymásután következő kormányok iránt oly sokak szívében megrendül a bizalom. Biztosra veheti Méltóságod, hogy az az út, amelyen halad, nem lesz gazdagon behintve mindenütt a kies tavasznak ékes virágaival; de itt-ott, hol felülről, majd alulról nehéz köveket hengerithetnek utja elé. E kövek elmozdítása, az akadályok elhárítása erős küzdelmébe fog kerülni, azok nagy és erős munkára hívják fel Méltóságodat. De e munkában nem lesz egyedül és ebben a munkában nem lesz elhagyatva, mert mindaddig, míg letett esküjéhez hiven látjuk állani az alkotmányos fokán, mellette, oldalán, jobb- és balkeze felől állanak azok, kik a haza sorsával kapcsolatosan városunk vitális érdekeit tartják szem előtt (Ugy van! úgy van!) és példája bizonyosan még a csüggedőket is tetterre és bátorságra lelkesíté. Ezt hisszük és reméljük is!

Méltóságodnak közöttünk tanusított tevékenysége, közügyeink iránti meleg érdeklődése, főleg pedig alkotmányos érzéke, amellyel kitudta és kitudja kerülni mindazt, ami az alkotmányosság keretein kívül esik, ugyszintén általunk tapasztalt tapintatos eljárása a közigazgatás mezején, valamint az ellentétes nézetek és elvek tiszteletben tartása, mind oly fegyverek lesznek kezében, melyek biztosítják számára a diadalt és a győzelem által elérendő eredményeket is.

Debreczen városa meg tudta és meg tudja becsülni hű flait. Ilyenül tekinti Méltóságodat is, mert tapasztalta, látta több ízben, hogy városunk érdekeit igazán nemes szívében viseli. (Éljenzés.) Áldás és óhajtott siker koronázza ezen célra irányzott törekvéseit.

Kormányzatának ezen újabb korszakában vajha felderülne ránk a jobb jövőnek várva-várt hajnala és a felkelő nap sugaránál láthatnák napról-napra nagyobbak és virágzóbbnak az iskoláknak — vajha úgy szólhatnánk — uj gyer-

temünk városát (Éljenzés), hogy Méltóságod nevét hálával emlegesse a késő nemzedék, mely már élvezni is fogja az elhintett magokból kifejtett édes gyümölcsöket. De érijük meg magunk is, hogy Méltóságod bölcs és tapintatos kormányzata alatt simuljanak el a város fejlődését gátló ellentétek, tompuljanak el valahára az éles és bántó surlódások.

Béke, egyetértés, alkotmányos szabadság legyen az, ami világitó szövétnék gyanánt vezérelje Méltóságodat e lakosság kerítésein belül és kerítésein kívül egyaránt és ezek építsék minél magasabbra városunk kőfalait.

Nagy alkotások küszöbén állunk, de ez alkotásokat a béke, egyetértés és a szabadság létesíthetik, mert ezek kölcsönöznek a munkához kedvet, kitartást és erőt. Ezek valósíthatják meg aztán a szellemi és anyagi függetlenséget, amely iránt a nemzet minden gyermekének, ha ez a haza élni kíván, törekedni kell. Tolmácsolni óhajtom azon óhajásunkat, hogy ezek védőszárnyaik alatt és velük karöltve haladjon Méltóságod mindenütt, hogy így az alkotmányosság határain belül munkálhassuk közösen hazánknak és közelebből városunknak javát. Ezen magasztos cél megvalósítására adjon a kegyelemnek Istene Méltóságodnak testi- és lelki erőt; övezze fel méltóságodat a törvény, jog, igazság egyszóval az alkotmányosság hármassal és őrizze ezt Méltóságod féltőbben és gondosabban, mint hajdan. Trója a Zeüszttől ajándékba kapott palládiumot.

Igy üdvözölhetjük mi Méltóságodat, midőn jobbiban a béke a honszerelem kibontott három színű lobogójával — mindannyiunk áldás kívánata kíséretében, — a közigazgatás útjára lép. Adjon ehhez a Mindenható Isten segedelmet, erőt s vezesse sikerre utain. (Élénk éljenzés és taps.)

Dr. Freund Jenő: Méltóságos Főispán Ur!

Tek. törvényhatósági biz. közgyűlés! Azt hiszem a t. közgyűlés minden tagjának őszinte óhaját tolmácsolom akkor, amikor a jelen események megörökítése iránt indítványozom, hogy ezen szép beszédek jegyzőkönyvileg örökíttessenek meg és hogy jegyzőkönyvben örökíttessenek meg az előkelőségek és küldöttségek, kik a mai közgyűlésnek díszét és fényét emelni szívesek voltak. (Élénk helyeslés.) (Elfogadjuk!)

Domahidy Elemér főispán: Tek. törv.-hatósági biz. közgyűlés! Az indítványt elfogadottnak jelentem ki.

Miután a tárgysorozat kimerítettett, én elismerésemet és köszönetemet fejezem ki a tek. közgyűlés tisztelt tagjainak a nagyszámu megjelentésért; köszönöm az igen tisztelt vendég urak szíves érdeklődését, jelen ülésünket ezennel bezárom. A hitelesítő közgyűlést f. hó 5-én szombaton d. e. 11 órára a kistanácsterembe kitűzöm. (Élénk éljenzés.)

A tisztelgő küldöttségek.

Domahidy Elemér főispán a közgyűlés végével bevonult a polgármesteri szalonba s ezután megkezdődött a küldöttségek tisztelgése. Különösen feltűnt s kellemesen lepott meg mindenkit, hogy a debreczeni helyőrség impozáns, nagy számu

katonai küldöttséggel tisztelgett a főispán előtt aki beszédében elismerőleg emlékezett meg arról a szíves jóviszonyról, amelyben a debreczeni helyőrség és a város polgársága van. Ennek érdemét a magas nivóju, fényes, lovagias gondolkodásu tisztikarra háritotta a főispán.

A Gazdakör is nagy számmal, huszonöt tagu küldöttséggel jelent meg.

A küldöttségek különben a következő sorrendben tisztelegtek a főispán előtt:

Városi tisztikar, vezette Kovács József polgármester. A tiszántuli ref. egyházkerület s kollégium, vezette Eröss Lajos dr. Nagykarolyi ref. egyházmegye, Berei esperes vezetésével. Debreczeni ref. egyház, Dicsőfi József vezetésével. Róm. kath. egyház Gróh Ferenc vezetésével. Ágostai evang. egyház Materny Lajos vezetésével. Debreczeni görög kath. egyház Pap János esperes vezetésével. Debreczeni izraelita hitközség Balkányi Miklós és Krausz Vilmos vezetésével. Debreczeni izraelita aut. orth. hitközség Strasser Salamon vezetésével. Cs. és kir. hadsereg, m. kir. honvédség, m. kir. csendőrkerületi parancsnokság, méntelepi parancsnokság, Marenzi gróf tábornok és Mihalesics ezredes. Kir. pénzügyigazgatóság Faust Elek, Kir. gazdasági akadémia Ormándy Béla tanár, Kir. államvasutak üzletvezetősége Uhlarik Béla, Állami főrealiskola és róm. kath. kegyesrendi főgimnázium együttesen Géresi Kálmán, Debreczeni ügyvédikamara Márk Endre. Ipartestület M. Gy. O. Sz. fiókja Dávidházy Kálmán és Szánthó Győző, Kereskedő Társulat, kereskedelmi tanintézet, Csarnok, Helyi vasut Zádor Lajos és Fábán L. Mór, Posta-és távirtda hivatal Csath Zsigmond, Dohánygyár, Kir. erdőfelügyelőség, kulturmérnökség Sziklay, Polgár, Országos tanítói árvaház Kozma László, Hajduvármegyei tankerületi tanítók Csurka István, Csokonai-kör Géresi Kálmán, Kardos Albert dr., Zenede, Ujfalussy, Simonffy Emil Orvos-gyógyszerész egyesület Csikos Sándor dr., Gazdakör Biró Pál, Domahida község, Állami fémpari szakiskola testülete s műhely személyzete, Siketnéma iskola, Gácsér József, Szintársulat, Színésziskola Zilahy, Irmay, Solymossy Elek vezetésével.

Domahidy Elemér főispán az ő rendkívüli szellemi erejével, nagy tájékozottságával és finom érzékével minden küldöttség üdvözlésére egy-egy kis tömör, szép beszéddel válaszolt, melyben az illető egyházak, hatóságok, intézmények alapos ismeretére valló szavakkal vázolta programjának őket illető részét.

Az ünnepi bankett.

Az új főispán tiszteletére délben ötszáz teritékes fényes bankett volt a Bika szálloda disztermében. A diszterid külső kerete méltó volt az installáló ünnepszeg nagyszerű arányaihoz. A bankett 2 órakor vette kezdetét s benyult az esti órákba. Az első felköszöntőt Domahidy Elemér főispán mondta a királyra, amit a közönség állva hallgatott végig. Kovács József polgármester a főispánra, Kovács Gyula alispán a főispán nevére emelte poharát. Felköszöntőt mondtak még Materny Lajos, Eröss Lajos, Csaba Adorján, Erdős József, Domahidy István, Mihalesics ezredes stb.-ek. A páholyokban díszes hölgyközönség foglalt helyet, melynek sorában jelen volt Domahidy Elemérné is.

A Debreczeni Első Takarékpénztár közgyűlése.

— 1910 február 27. —

Évről-évre meg szoktunk emlékezni városunk legrégebb, legnagyobb és legtekintélyesebb pénzüintézetéről, a *Debreczeni Első Takarékpénztárnak* évi közgyűléséről. Hatvannégy esztendeje áll fenn ez az intézet és ezen idő alatt nagy szolgálatot tett városunk és vidéke közzgazdasági életének. Vezető szerepet vitt alapításától kezdve és bár egymásután keletkeztek mellette a különböző pénzüintézetek, ugyszólván versenyen kívül hódított.

Évről-évre látjuk gyarapodását és emelkedését. Ennek okát abban találjuk, hogy mindég és mindenben a nagy közönség érdekeit nézte első sorban és ahol lehet, megkönnyíti most is a hitelkeresők munkáját. Konzervatív pénzügyi politikát folytat ez az intézet és míg hatvannégy éves múltjának hagyományaihoz tiszteletreméltó következetességgel ragaszkodik, másrészt a modern eszközök felhasználásával a részvények értékét emeli és a részvényesek reményeit beváltja. És bár voltak az országnak pénzügyileg nehéz évei, mikor ugyancsak résen kellett állani a vezetőknek, a Debreczeni Első Takarékpénztár egy pillanatra sem használta ki a megszorult helyzetet, sőt ellenkezőleg oly kamatlábat állapított meg a hitelezők- és betevőknek, hogy azok a legnagyobb bizodalommal maradtak vele üzleti viszonyban. Az igazgatóság sohasem kereste az olcsó dicsőségét, szemfényvesztő eredményeket nem kívánt felmutatni, de ami eredményt felmutatott, az a lelkiismeretes és becsületes munka értékes eredménye volt, melyet a részvényesek mindenkor kész szívvvel honoráltak. A vezetés okosan körültekintő bölcsesége, a pénzügyi változó viszonyok gyors és helyes felismerése, az intézet tisztviselőinek páratlan szaktudása és vas szorgalma egyformán hatalmas emeltyüi voltak ezen szép multu intézet emelkedésének.

És hogy a részvényesek mennyire érdeklődnek az intézet ügyei iránt, ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az idei közgyűlésen egy-százötven részvényes jelent meg 4241 szavazattal.

A közgyűlés február 27-én folyt le fenyéri Zádor Lajos kir. tanácsos, vezérigazgató elnöklésével, akit az egybegyűltek nagy lelkesedéssel a közgyűlés elnökévé megválasztván, előadta, hogy a közgyűlés a törvények és alapszabályok értelmében határozatképes. Ugyanekkor az elnök a közgyűlés jegyzőkönyvének vezetésére Tüdös János jogtanácsost, országgyűlési képviselőt, a jegyzőkönyv hitelesítésére Szögyény János kir. tanácsost és Áron Jenő nagykereskedőt kérte fel, míg ajánlatára a közgyűlés a szavazatszedő küldöttség tagjaiul Kernhoffer Józsefet, a magyar-osztrák bank debreczeni főfelügyelőjét, Falk Lajos kereskedelmi és iparkamarai alelnököt és Szücs Géza dr. ügyvédet választotta meg.

A közgyűlés az intézet 1909. évről szóló terjedelmes jelentését tudomásul vette és az ezzel kapcsolatos javaslatot jóváhagyta. Az intézet 1909. évi tiszta haszna 708,403 kor. 26 fillért tesz ki, amely üzleti eredmény annál inkább szebb, mert, mint az igazgatósági jelentés mondja, a kamatjövedelmeket az állandóan olcsó pénzviszonyok kényszerítő hatása alatt még erősebb üzleti tevékenység mellett sem lehetett fejleszteni, addig betéti kamatokban és adókban jóval nagyobb összegeket kellett kiadni. Mindezek figyelembevételével az igazgatóság részvényenkint **100 koronát** javasol kifizetni, amit a közgyűlés szintén tudomásul vett.

A jelentések felolvasása után az igazgatóságban két tagsági helyet töltöttek be. Négyezerkettő száznegyvenegy szavazat került be a választási urnába. A két új igazgató Csanak János országgyű-

lési képviselő 4220 és füredi Szabó Lajos nyug. vincellér iskolai igazgató 4078 szavazattal lett, akik már évek óta helyet foglaltak a felügyelő bizottságban s most méltán beillenek a mostani igazgatóságba és bizonyára értékes és munkás intézői lesznek az intézet további életének és fejlődésének. A felügyelő bizottságba Weszter István (3367) és Bárdos Géza (3478 szavazat) régebben működő tagok mellé a közgyűlés bizalma Szabó Sándor nagykereskedőt, a Szabó Lajos Fiai cég beltagját 3360, Czegléd Mihály dr., vármegyei főügyészt 2258, May Andor, István gőzmalmi igazgatót 2112 szavazattal a közgyűlés beválasztotta. A felügyelőbizottsági tagságra szavazatokat kaptak még Balogh Géza dr., ügyvéd, kinek hatalmas pártja volt 2096, Kaszanyiczky Andor nagykereskedő 1869 és dr. Fráter Imre Gedeon, 347 és mások is kaptak még több-kevesebb szavazatot.

A közgyűlés a megválasztottakat megéljenezte, majd fenyéri Zádor Lajos kir. tanácsos, vezérigazgató szíves szavakban megköszönvén a részvényesek bizalmát és megjelenését, a közgyűlést bezárta.

És mi, midőn megirtuk a közgyűlés lefolyását, mely az egy célra törekvés egyetértő jegyében folyt le, meg vagyunk győződve, hogy a Debreczeni Első Takarékpénztár, melynek ügyeit egy fenyéri Zádor Lajos vezérigazgató, Komlóssy Arthur aligazgató és olyan igazgatóság vezet, mint a mostani, a jövőben is hatalmas tényezője marad közigazdasági életünknek és vezetni fog a pénzpiacra nemcsak hatalmas erejével, hanem vezetésének bölcseségével is.

Valami a színházról.

A városi Tanács kiírta a pályázatot színházunkra, nagyon természetes tehát, hogy megindultak ezzel egyidejűleg a kombinációk arra nézve is, hogy ki nyeri el három évre ezen kulturintézetünket. A sajtó véleménye megoszlott, egyik a Zilahy Gyula érdekében dolgozik, a másik Komjáthy Jánost pártolja. A vitában itt-ott szenvedélyes hangok is hallatszanak, a nagy közönség is két párton van és minden tiszteséges eszközt felhasznál arra nézve, hogy jelöltjének utját a színház elnyeréséhez támogassa.

Ez alkalommal mi is hozzá szólunk a színház jövő igazgatásának kérdéséhez a következőkben:

Zilahy Gyula öt esztendeje áll a debreczeni színház élén. A közönség szeretete hozta közénk. Nagyon emlékezünk rá, hogy midőn elnyerte a színházat, a sajtó valóságos himet varrt erre a vérbeli művész emberre. És méltán, mert Zilahy Gyula nemcsak egyéni szeretetreméltóságával és művészetének nagyságával látszott rá teremtve lenni a debreczeni színház igazgatására, hanem magával hozta minden tekintetben mindama tulajdonságokat, melyek egy nagy városi színház vezetéséhez szükségesek.

És Zilahy Gyula ittléte alatt beváltotta ígéretét és leszámítva ama apróbb kifogásokat, melyek nélkül színházigazgatás nem történhetik, teljesen rászolgált a közönség bizalmára.

Tizenöt esztendeje figyeljük városunkban a színház igazgatását és sajnos, mindenkor azt tapasztaltuk,

hogyan egyes új színigazgatót diadallal ültettünk be a színigazgatói székhelybe, néhány év múlva azonban új ember után vágyódtunk. Így voltunk Tiszaival, Komjáthyval, Makóval és Zilahyval egyaránt, pedig ezek az igazgatók az ország legtekintélyesebb színigazgatói voltak és most is azok, mert nemcsak a színpad helyes igazgatásának titkát ismerték és ismerik, hanem művészi ambíciójuk legjavát hozták és hozzák a világot jelentő deszkákra.

Eddig két pályázat érkezett be a debreczeni színház bérletére, a Zilahy Gyuláé és a Komjáthy Jánosé.

Komjáthy Jánost annak idején a debreczeni közönség nagy örömmel fogadta. És visszaemlékezve a múltra, azt mondhatjuk, hogy Komjáthy társulata meg is felelt a közönség igényeinek, habár panaszok az ő igazgatása és játékrendje ellen is emelkedtek. És ennek dacára, jóllehet Komjáthy János népszerű ember volt, a ciklus leteltével nem marasztották és egy szóval sem biztatták pályázatának beadására. Amiből az következik, hogy a nagy közönség teljesen betelt a Komjáthy János társulatával és egy jobb után vágyódott.

Jött Makó Lajos, egy debreczeni ember, aki teljesen a maga lábán járt. Erős akarat volt, aki gyűlölte a reklámot és rajongott hivatásáért. Eleinte kapott babért, virágot, elismerést, később tőle is elfordult a közönség rokonszenve és mikor hire ment, hogy Zilahy Gyula fog pályázni a debreczeni színházra, az egész város örült, hogy az ő kezébe kerül a színház igazgatása.

És mi, akik nem üzünk személyi kultuszt és mint embert egyaránt becsüljük és tiszteljük úgy Zilahy Gyulát, mint Komjáthy Jánost, kimondjuk öt évi tapasztalat után, hogy Zilahy Gyula beváltotta mindama reményeket, melyeket működéséhez fűztünk. Társulata semmiesetre sem rosszabb, mint a Komjáthyé volt, sőt állítjuk, hogy Zilahyné és Zilahy mellett olyan művészek vannak a társulatnál, akik bátran megállnák helyüket a fővárosi színházaknál is. És ha megengedjük azt, hogy Komjáthynek is volt elfogadható társulata, mikor minálunk működött, határozottan állítjuk, hogy Zilahy Gyula öt esztendő alatt a legjobb erőkből állította össze társulatát és városunkban magasra emelte az előadások általános szintjét.

Komjáthy János beadványában kétségkívül önmagát dicséri. Megemlékezik vagyonáról, amelyet kétségtelenül azért emleget, hogy ezzel megbízhatóságát még jobban erősítse. Vagyis mintha mondaná: nemcsak az óvadékokra szükséges 20,000 koronám és diszleteim, ruháim megvannak, hanem ezenkívül gazdag ember vagyok és pedig annyira, hogy még csak három évig akarok küzdeni és azután nyugalomba megyek.

Igazán örülünk, hogy végre-valahára egy jó módban élő, sőt vagyonos színházigazgatót látunk. Ez azt jelenti, hogy Magyarországon a művészet ma már nemcsak dicsőséges, de vagyonszerző pálya is. Ezt a dicsekedést azonban bizvást elhagyhatta volna Komjáthy János, hanem e helyett inkább jelezte volna azt a művészeti irányt, melynek apostola kíván lenni azon három év alatt, melyet nálunk óhajt tölteni. Mert a debreczeni színházlátogató közönségre nézve mellékes, hogy mennyi vagyona van a színház igazgatójának, a városi tanács a pályázati feltételekben nem köti ki, hogy a pályázó telekkönyvi kivonatokkal igazolja

ingatlanait, pusztán 20,000 korona óvadékot kíván és a debreczeni színházlátogató közönség művészeti igényeinek kielégítését.

Azután meg miért említi Komjáthy János, hogy még csak három évig akar színházigazgató lenni és azután a nyugalom párnájára dől? Ezek után senki sem fogja elhinni, hogy Komjáthy drága felszereléseket fog beszerezni, amelyeket három év múlva kénytelen lesz olcsón el- vagy átadni. És ezen három év alatt bizonyára arra törekednék, hogy vagyont gyarapítsa a színház jövedelméből és talán még ő nála is uralomra jutna az a gondolat, hogy minél több haszonnal zárhasson a három éves bérlet után. Ezt a három esztendőt Komjáthy János mintegy ráadásul töltené el színigazgatói pályáján és talán igazat mondanék, ha azt állítjuk, hogy ez a három esztendő már csak egy üzlet volna, minden magasabb művészi ambíció nélkül.

Zilahy Gyula azonban nem készül nyugalomba. Igaz, hogy neki nincs is nagy vagyona, nem is találja azt a városi Tanács elé, de helyett van művészi ambíciója a debreczeni színház további igazgatására. Nem ígér lehetetlent, de becsületes nyíltsággal állítja, hogy igyekezni fog társulatával a debreczeni színházlátogató közönség művészeti igényeinek megfelelő társulatot szervezni.

De legyen bármiként és ismerjük el bár Komjáthy János egyéni intelligenciáját, művészetét, rátermettségét a debreczeni színház igazgatására, ezek még nem biztathatnak arról, hogy az ő igazgatása alatt még inkább fog emelkedni a debreczeni színház szintje. Mert Komjáthy mindenről beszél, csak arról nem, hogy mily művészi erőkből fog állani társulata? És mivel a debreczeni színház bérlete a jövőben elsősorban „üzlet lesz“ és másrészt Komjáthy János nyíltan kijelenti, hogy csak ezt a három évet akarja még a színügy szolgálatában eltölteni, nem hisszük, hogy valamelyes nagy áldozatokat hozna a színművészet oltárára ezen három év alatt.

Amennyire sikerült a közhangulatot a pályázat kérdésében ellesni, a nagy közönség meg van elégedve Zilahy Gyula működésével s éppen azért azt hisszük, hogy a pályázatból ő kerül ki győztesen. Komjáthy Jánost néhány személyes jó barátja támogatja és érdekében nagy tevékenységet fejtenek ki. Komjáthy maga is többször fordult meg Debreczenben az utolsó napokban és személyesen is egyengette az utat direktorsága felé. Ezt azonban nem írjuk rovására, sőt természetes udvariasságnak tartjuk, ha egy pályázó felkéri azon köröket, melyeknek támogatására számít.

A debreczeni színházlátogató közönségnek nincs semmi oka mellőzni Zilahy Gyulát. Igazgatói működésének öt éve alatt becsületesen megfelelt kötelességének. A legujabb darabokat mutatta be a rendezés tökéletességével, a diszletek pazar kiállításával és a művészeti erők legjobb előadásában. És mi hisszük, hogy Zilahy az új pályázati feltételek mellett még fokozottabb mértékben fog törekedni a közönség megelégedését kiérdemelni és mint művész és igazgató tudását és törekvését egyesítve, oly társulatot fog szervezni, amellyel meg leszünk elégedve.

Színházlátogató.

Hirek.

2472—1910. szám.

— Egyházkerületi közgyűlés. A tiszavidéki ág. ev. egyházmegye a héten tartott közgyűlésében rendkívüli meleg ovációban részesítette Materny Lajos lelkeszt, aki főesperesi tisztéről lemondott. A közgyűlés rendületlen bizalmat szavazott Materny Lajosnak és öt egyhangulag újból megválasztotta főesperesnek.

— A képesítés. Városunk törvényhatósági bizottsági közgyűlése kimondotta, hogy a Király Gyula elhalálozásával megüresedett gazdasági tanácsnoki állás betöltésénél nem kíván kvalifikációt. A bizottsági tagok közül ezen határozatot többen megfélebbzték. A belügyminiszter tegnapelőtt érkezett leiratában kimondotta, hogy a tanácsnoki állásra hirdetendő pályázatban résztvevőknek kvalifikációval, vagyis jogi képesítéssel kell bírniok.

Árlejtési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város a területén folyamatban levő kataszteri felmérési munkálatokhoz szükséges különféle faanyagok szállítására zárt ajánlati versenyt hirdet.

Ajánlat csakis a város által kiadott ajánlati és költségvetési űrlapokon tehető.

Az űrlapok a városi mérnöki hivatalban 1 koronáért szerezhetők meg a hivatalos órák alatt.

Az ajánlatok lepecsételt borítékban „Ajánlat a kataszteri felméréshez szükséges faanyag szállítására” felirattal ellátva Debreczen sz. kir. város polgármesteri hivatalában f. év március hó 22-ik napjának délelőtti 1/2 10 óráig adhatók be és ugyanaz nap délelőtti 11 órakor fognak a városház nagytermében nyilvánosan felbontatni.

Az ajánlat beadása előtt tartoznak ajánlattevők az ajánlati összeg 5%-ának megfelelő bántópenzt f. évi március hó 22-ik napjának délelőtti 1/2 10 órájáig a városi házipénztárnál letenni és az erről szóló elismervényt az ajánlathoz csatolni.

Ajánlattevők tartoznak az ajánlatukhoz egy anyagkimutatást és a szállítási feltételeket aláírva mellékelni.

Elkészve beadott, vagy a feltételeknek meg nem felelő, távirati és utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Ajánlattevők ajánlataikkal a végleges döntésig maradnak kötelezettségben.

Debreczen sz. kir. város Tanácsa fenntartja magának azon jogot, hogy az ajánlatok közül szabadon választhasson, vagy azok mellőzésével a szállítást más úton biztosíthassa.

Kelt Debreczen sz. kir. város Tanácsának 1910. évi február hó 28-ik napján tartott üléséből.

Városi Tanács.

„Ős Debreczen.”

Elbeszélések Debreczen multjából.

Írta: **Koncz Ákos.**

A fővárosi és vidéki sajtó a legnagyobb elismeréssel emlékezett meg ezen kötetéről, mely Debreczen multját rajzolja meg megfigyelő
o o tollal. o o

Ára 3 korona.

Tisztviselőknek, tanároknak, tanítóknak, nyilvános könyvtáraknak, egyleteknek és tanulóknak 2 kor. o o

Kapható a szerzőnél:

Városház, földszint, 7-ik számú ajtó (közlekvéltár).

Alapított 1561.

Telefon: 270.

« DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS »

KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA.

(VÁROSHÁZÉPÜLET, KOSSUTH-UTCA.)

A modern technika legújabb vívmányaival felszerelve, készít mindenféle nyomtatványokat a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig, jutányos ár mellett. ☺☺☺☺☺

Meghívók, eljegyzési kártyák, üzleti nyomtatványok, körlevelek a legizlésesebben állíttatnak ki. — Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközöl. ☺☺☺

Tartós betüéreből készült tömöntvényekkel helybeli és vidéki nyomdák, könyvkötőknek jutányos árért rövid idő alatt szolgálunk.